

ticular en la hermosa Epístola Encíclica de 1882 *Auspicato*, ens ho confirmava Lleó XIII. No sabem resistir la tentació de copiar sisquera un petit trós d'aquesta Encíclica, una de les més tendres y hermoses que escrigué aquell sabi y admirable Pontífice.

«Com en el sigle XII, la divina caritat s'ha debilitat molt en nostres dies, y, siga per negligencia, o be siga per ignorancia, existeix gran relaxament en la práctica dels debers cristians. Molts portats per una falsa corrent dels esperits y per preocupacions del mateix género, passen la vida buscant ab avidesa el benestar y 'l plaher. Enervats per el luxu, disipan son patrimoni y cobician lo dels altres; exaltan la fraternitat, però parlan d'ella molt mes que la practican; els absorveix l'egoisme, y disminueix per els petits y pobres la verdadera caritat. En aquell temps l'error dels albigeos prenent varies formes, havia excitat les multituts contra 'l poder de l'Iglesia, y al mateix temps que havia perturbat lo Estat, obrí el camí a un *socialisme* cert.

»Lo mateix succeheix avuy; els fautors y propagadors del *naturalisme* se multiplican. Aquestos negan que siga precis estar sotmesos á l'Iglesia y per una consecuencia necessaria arriban fins a desconeixer el poder civil: aproban la violencia y la sedició en el poble; posen en dupte la propietat; adulan les concupiscencies dels proletaris; rompent els fonaments del ordre civil y doméstich.

»En mitj de tants y tants grans perills comprenem certament, Venerables Germans, que hi ha motiu per esperar molt de les institucions francescanes *portades á son primitiu estat*. Si elles floreixessin, la fe, la pietat, la honestitat de costums floreixerien també; aquest apetit desordenat de coses caduques fora destruit, y no es cuidaria sino de reprimir les passions per alcansar la virtut, lo que la major part dels homes considera avuy com el jou mes pesat y insoportable »

Com ja veyém, ample es el camp ahont hem d'exercitar avuy la nostra activitat tots els terciaris. Molt es lo que de nosaltres n'espera l'Iglesia y la Religió, no sols fent fructificar la fe y la pietat sino també embestint de cara la qüestió social ab les armes segures y ben templeades y que deu tenir tot bon terciari, la caritat, el desprendiment y l'amor.

Vista la bona varada que en aquest sentit ja en son arrancament ha donat l'Ordre Caputxina, vista les bones condicions ab que comensa la nova marxa y 'l rumbo que prenen ab aquella les ordres terceres en Catalunya, no 'n duptém gens ni mica que dintre 'l resorgiment social polítich y religiós serán les Ordres fundades per aquella benemérita religió, una de les que anirán més al devant en el desvetllament de nostra Patria.

En aquesta FULLA ja s'ha donat compte de la nova tasca comensada entre nosaltres dintre d'aquest camp, com y també de les primeres *maniobres terciaries* realisades als peus de nostre Moreneta de Montserrat. Sols are 'ns falta qu'entrin en batalla totes elles, per, en día no llunyá, cantar altre volta l'himne de victoria als peus de nostra Regina y Sobirana.

J. B., PBRE.

TERCIARI.

Olot, dia de la octava de St. Francesch 10 d'Octubre de 1907.
